

Sygn. akt VIII C 578/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 28 października 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 września 2021 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w G.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 578/21

UZASADNIENIE

W dniu 16 marca 2021 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S. powództwo o zasądzenie kwoty 1.220,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 marca 2021 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w dniu 24 grudnia 2020 roku miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzony został należący do P. S. i V. Bank samochód marki S. (...) o nr rej. (...). W związku ze szkodą pozwany, ubezpieczony w zakresie AC u pozwanego, zlecił naprawę pojazdu (...) Sp. z o.o. Sp.k. Warsztat zgodnie z treścią zlecenia sporządził kalkulację naprawy, którą przesłał ubezpieczycielowi celem uzgodnienia przewidzianych w niej kosztów, co też ten uczynił. Warsztat, wykonując naprawę, nie uwzględnił zastosowanych przez pozwanego potrażeń, jako niezgodnych z treścią zlecenia naprawy i uznał, że naprawa winna zostać przeprowadzona w całości zgodnie z kalkulacją. Z tytułu naprawy warsztat wystawił fakturę na kwotę 5.758,17 zł. Wezwany do zapłaty przedmiotowej należności pozwany spełnił świadczenie wyłącznie w zakresie kwoty 4.537,93 zł. Pełnomocnik wyjaśnił ponadto, że umową z dnia 29 grudnia 2020 roku P. S. zbył wierzytelność względem pozwanego na rzecz warsztatu, który w dniu 19 lutego 2021 roku scedował ją na rzecz powoda.

(pozew k. 3-6v.)

W dniu 10 maja 2021 roku referendarz sądowy wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Nakaz ten pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. Pozwany wyjaśnił, że wypłacone odszkodowanie zostało wyliczone zgodnie z postanowieniami OWU AC oraz wybranym przez poszkodowanego wariantem ubezpieczenia (serwisowy).

(nakaz zapłaty k. 36, sprzeciw k. 41-44)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie, przy czym pełnomocnik powoda uzupełniająco wyjaśnił, iż spór między stronami dotyczy wyłącznie wysokości stawki za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych.

(pismo procesowe k. 83-86)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 grudnia 2020 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do P. S. samochód marki S. o nr rej. (...).

W dacie szkody poszkodowany objęty był ochroną ubezpieczeniową z tytułu autocasco w pozwanym (...) S.A. w S.. W umowie ubezpieczenia, jako wariant ubezpieczenia AC został wybrany wariant serwisowy.

(polisa k. 46; okoliczności bezsporne)

Naprawę uszkodzonego pojazdu P. S. zlecił firmie (...) Sp. z o.o. Sp.k. W umowie zlecenia naprawy wskazano, że jej koszt stanowić będzie równowartość kwoty wynikającej z kalkulacji wykonanej w systemie A. z uwzględnieniem pełnego zakresu uszkodzeń opisanego przez uprawnioną do tego osobę z ramienia zakładu ubezpieczeń lub niezależnego rzeczoznawcę, części nowych i oryginalnych, a także stawki za rbg w wysokości 200 zł netto.

W sporządzonej kalkulacji naprawy warsztat określił jej koszt na kwotę 5.758,17 zł. Kalkulacja ta została przesłana pozwanemu w dniu 5 stycznia 2021 roku, jako załącznik do wiadomości email. W treści wiadomości warsztat naprawczy wskazał, że w przypadku, kiedy stanowisko pozwanego co do wysokości stawki będzie się różnić od stanowiska warsztatu, rozstrzygnięcie tego sporu zostanie dokonane na gruncie postępowania sądowego. Pozwany zweryfikował przesłany kosztorys w zakresie wysokości stawki za rbg prac blacharsko-lakierniczych z kwoty 200 zł do kwoty 110 zł netto. Po odesłaniu zweryfikowanego kosztorysu warsztat przystąpił do naprawy pojazdu zgodnie z pierwotnym wyliczeniem, nie czyniąc z ubezpieczycielem żadnych uzgodnień na temat wysokości stawki za rbg.

(umowa zlecenia naprawy pojazdu k. 19, kalkulacja naprawy k. 27-31, z płyty CD na k. 33: wiadomość email z dnia 5 stycznia 2021 roku; okoliczności bezsporne)

W związku z przeprowadzoną naprawą (...) Sp. z o.o. Sp.k. wystawił w dniu 12 lutego 2021 roku fakturę nr (...) na kwotę 5.758,17 zł.

(faktura k. 25)

Na mocy umowy z dnia 29 grudnia 2020 roku P. S. przelał na (...) Sp. z o.o. Sp.k. wierzytelność z tytułu odszkodowania z polisy AC, celem pokrycia całkowitego kosztu naprawy. Następnie, w dniu 19 lutego 2021 roku (...) Sp. z o.o. Sp.k. zawarł z powodem umowę o powierniczy przelew wierzytelności, której przedmiotem była wierzytelność uprzednio nabyta przez cedenta od poszkodowanego.

Pismem z dnia 19 lutego 2021 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 5.758,17 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy samochodu S..

Decyzją z dnia 23 lutego 2021 roku pozwany poinformował powoda o przyznaniu odszkodowania w wysokości 4.537,93 zł ustalonego w oparciu o fakturę VAT nr (...), zgodnie ze zweryfikowanym kosztorysem. Pomimo złożonego odwołania pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w decyzji. Uzupełniająco wyjaśnił, iż stawki za roboczogodzinę wynikające z przedłożonego kosztorysu zostały uznane na poziomie cen rynkowych w wysokości 110/110 PLN/rbg.

(umowa o przelew wierzytelności z polisy AC k. 21, zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności k. 22, umowa o powierniczy przelew wierzytelności k. 23, wezwanie do zapłaty k. 32, z płyty CD na k. 33: decyzja, odwołanie, pismo z dnia 22 marca 2021 roku; okoliczności bezsporne)

W myśl postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) Mechanicznych (...) umowa ubezpieczenia może zostać zawarta w wariantach serwisowym i kosztorysowym. W przypadku wariantu serwisowego rozliczenie szkody następuje na podstawie faktury dokumentującej naprawę pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy z zastrzeżeniem § 23-28 (§ 7 ust. 1). W celu uniknięcia skutków wskazanych w § 24 ust. 4 sposób naprawy pojazdu u wysokość jej kosztów powinny każdorazowo zostać uzgodnione z E. Hestią (§ 23). Ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy z zastosowaniem: 1) naprawczych norm czasowych producenta pojazdu zawartych w systemie A., 2) średniej stawki za rbg ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działającego na terenie miejsca naprawy pojazdu, 3) ceny części i materiałów producenta pojazdu ujęte w systemie A. (§ 24 ust. 1). E. Hestia zastrzega sobie prawo do sprawdzenia przed ustaleniem wysokości szkody zgodności dokonanej naprawy z zakresem i kwalifikacją w protokole szkody oraz przedłożonymi fakturami bądź rachunkami za naprawę (§ 25).

(OWU 47-70, okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powodowi kwoty dochodzonej pozwem. (okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o umowie ubezpieczenia (art. 805 i następnym k.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie szkody) oraz postanowienia zawartej przez strony umowy ubezpieczenia autocasco wraz z ogólnymi warunkami ubezpieczenia.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.). Zgodnie z przepisem art. 812 § 1 i 2 k.c., przed zawarciem umowy ubezpieczenia zakład ubezpieczeń obowiązany jest doręczyć ubezpieczającemu tekst ogólnych warunków ubezpieczenia, które określają m.in. sposób ustalania wysokości szkody oraz warunki wypłaty odszkodowania.

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia z dnia 24 grudnia 2020 roku, w wyniku którego doszło do uszkodzenia samochodu marki S., stanowiącego własność P. S., jak również okoliczność, iż w jego dacie poszkodowany posiadał ubezpieczenie autocasco w pozwanym Towarzystwie (...). Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę.

Osią sporu w niniejszej sprawie była wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg prac blacharsko-lakierniczych.

Nie powielając ustaleń faktycznych przypomnienia wymaga, że w myśl postanowień OWU AC, dla wybranego przez powoda wariantu serwisowego wysokość szkody częściowej była ustalana na podstawie kosztorysu naprawy, z uwzględnieniem wskazań z art. 24 ust. 1 OWU. W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że warsztat dokonujący naprawy samochodu marki S. sporządził kosztorys naprawy, który przesłał do akceptacji pozwanemu. Ten dokonał jego weryfikacji i obniżył przewidzianą w kosztorysie stawkę za rbg z kwoty 200 zł netto do kwoty 110 zł netto, tj. do poziomu, który w ocenie pozwanego odpowiadał stawkom rynkowym. Po odesłaniu kosztorysu warsztat nie podejmował dalszego kontaktu z ubezpieczycielem celem uzgodnienia wysokości stawki za rbg i przystąpił do naprawy wedle pierwotnego wyliczenia. Jak wyjaśnił powód w treści składanych pism procesowych, warsztat wykonujący

naprawę nie uwzględnił zastosowanych przez pozwanego potrąceń, jako niezgodnych z treścią zlecenia naprawy i uznał, że naprawa winna zostać przeprowadzona w całości zgodnie z kalkulacją.

Dokonując rozważań w powyższym zakresie przypomnienia wymaga, że obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać. Przy takim rozumieniu obowiązku odszkodowawczego nie ma w zasadzie znaczenia prawnej okoliczność, czy poszkodowany dokonał naprawy oraz czy i jakim kosztem to uczynił. Niemniej jednak nie należy tracić z pola widzenia okoliczności, że powód opiera swoje żądanie na łączącej poszkodowanego z pozwanym umowie ubezpieczenia AC, które jest dobrowolnym ubezpieczeniem komunikacyjnym. Zasady i zakres odszkodowania z ubezpieczenia mienia określa umowa ubezpieczenia, bliżej ogólne warunki ubezpieczenia (OWU) konkretnego zakładu ubezpieczeń, który ubezpieczający wybiera. Przy ubezpieczeniu autocasco to strony w umowie określają zasady ustalenia odszkodowania w sytuacji zajścia wypadku ubezpieczeniowego. Umowa ubezpieczenia może zawierać także postanowienia określające sposób liczenia szkody, ustalania wartości uszkodzonego lub zniszczonego mienia, podstawy do przyjęcia szkody całkowitej lub częściowej. Umowa ta jest dla stron wiążąca i znajduje zastosowanie w sytuacji odpowiedzialności ubezpieczyciela. Zaznaczyć trzeba, że zasada pełnego odszkodowania realizowana jest jedynie w obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym odpowiedzialności cywilnej. W pozostałych ubezpieczeniach kompensacja szkody jest dokonywana w granicach określonych warunkami ubezpieczeń. W omawianej sprawie postanowienia OWU odnoszące się do sposobu likwidacji szkody zostały sformułowane w sposób klarowny, niebudzący wątpliwości interpretacyjnych. Postanowienia te w sposób precyzyjny odnoszą się do procesu likwidacji szkody, przedstawiając wszystkie jego możliwe warianty. W ocenie Sądu sam wybór przez poszkodowanego w umowie wariantu serwisowego ubezpieczenia nie oznaczał jeszcze, że ubezpieczyciel zaakceptuje każdy kosztorys sporządzony przez warsztat naprawczy. OWU przewidywały bowiem określone zasady ustalania wartości szkody, w tym odnosiły się do wysokości stawki za rbg. Tymczasem warsztat naprawczy odgórnie przyjął stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto, czemu dał wyraz już w zleceniu naprawy, które zostało sporządzone jeszcze przed wykonaniem kalkulacji naprawy. Następnie wprowadził przesłał pozwanemu kosztorys do weryfikacji, to jednocześnie zaznaczył, że jeśli przewidziana w nim stawka za rbg nie zostanie uznana, to wystąpi na drogę postępowania sądowego. W takim przypadku nie sposób uznać, że warsztat naprawczy w ogóle dążył do uzgodnienia kosztorysu z pozwanym, skoro w istocie przyjmował wyłącznie jedno rozwiązanie w odniesieniu do spornej stawki, nie dając pozwanemu pola do jakichkolwiek uzgodnień. Wprowadził rację ma powód wywodząc, że zapisy OWU nie przewidują procedury, wedle której następuje uzgadnianie kosztów naprawy, to jednocześnie Sąd nie widzi podstaw do uznania, że przesłanie kosztorysu z kategorię oświadczeniem, że ujęte w nim stawki nie podlegają negocjacji, mieści się w językowej definicji „uzgodnienia”. Co oczywiste samo przedstawienie kosztorysu ubezpieczycielowi, zwłaszcza z zastrzeżeniem ostatecznego charakteru stawki za rbg, nie może być poczytane, jako uzgodnienie sposobu i kosztów naprawy. Widoczny jest przy tym wyraźny dysonans w stanowisku powoda, który z jednej strony podnosi, że ubezpieczający nie jest zobowiązany przyjąć arbitralnej decyzji ubezpieczyciela, z drugiej zaś całkowicie pomija okoliczność, że to warsztat naprawczy w sposób arbitralny narzucił pozwanemu wartość stawki za rbg. Nie może również ująć uwadze, że powód sam wskazał, że warsztat przystąpił do naprawy według pierwotnego kosztorysu albowiem uznał, że potrącenia dokonane przez pozwanego niezgodne z treścią umowy zlecenia naprawy. Rzecz jednak w tym, że kosztorys sporządzony przez warsztat winien być zgodny z zapisami OWU AC, nie zaś z umową zlecenia. To bowiem postanowienia OWU wyznaczały zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela oraz sposób likwidacji szkody i ustalania jej wartości, nie zaś umowa zawarta przez poszkodowanego z warsztatem. W konsekwencji, w ocenie Sądu, brak jest podstaw do przyjęcia, że kosztorys sporządzony przez warsztat spełniał kryteria z § 24 ust. 1 OWU. Nie może przy tym ująć uwadze, że powód nie dostarcza jakichkolwiek dowodów, które uzasadniałyby jego stanowisko, że stawka rbg na poziomie 200 zł netto jest stawką średnią w rozumieniu § 24 ust. 1 pkt 2 OWU. Z całą pewnością dowodem na powyższe nie jest zestawienie stawek z 2019 roku już choćby z tej przyczyny, że wymienia ono wyłącznie 10 podmiotów. Tymczasem Sądowi z urzędu wiadomym jest, że na terenie miasta Ł. działają także (...) stosujące stawkę za rbg na poziomie 180 zł, czy nawet 140 zł netto, które to kwoty w ogóle nie padają w załączonym zestawieniu. W ocenie Sądu skoro powód wywodzi, że naprawa winna zostać przeprowadzona zgodnie ze sporządzonym przez warsztat kosztorysem, to winien wykazać, że ten uwzględnił zapisy OWU, jeśli z faktu tego chciał wywodzić korzystne dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c., art.

232 k.p.c.). Powinności tej powód nie sprostał, w szczególności nie wnosił o wydanie opinii przez biegłego sądowego, który wypowiedziałby się na okoliczność wysokości średniej stawki w rozumieniu § 24 ust. 1 OWU. Wprawdzie stawka ujęta w kosztorysie ma charakter rynkowy, niemniej jednak w świetle postanowień OWU winna ona także odpowiadać średniej stawce rynkowej, czego powód zdaje się w ogóle nie dostrzegać. Powtórzenia wymaga, że w przypadku umów ubezpieczenia AC, to postanowienia tej umowy wyznaczają zakres odszkodowawczy ubezpieczyciela. Na gruncie niniejszej sprawy poszkodowany wyraził zgodę na to, żeby wartość szkody była ustalana w oparciu o fakturę wystawioną na podstawie zweryfikowanego kosztorysu naprawy i uzgodnionych sposobu i kosztów tejże. Skoro zaś warsztat naprawczy odstąpił od jakichkolwiek uzgodnień narzucając pozwanemu akceptowaną przez siebie stawkę, to nie sposób uznać, że warunki z § 24 ust. 1 OWU zostały spełnione. E. pozwany był uprawniony do weryfikacji przesłanego mu kosztorysu i odpowiedniego pomniejszenia należnego poszkodowanemu świadczenia. Jedyne na marginesie zauważenia wymaga, że w sprawie ziściły się przesłanki uprawniające pozwanego do weryfikacji kosztorysu w oparciu o § 24 ust. 4 OWU, niespornie bowiem powód przedstawił fakturę za naprawę bez uprzedniego uzgodnienia z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy. W takim przypadku pozwany nie tylko mógł obniżyć stawkę za rbg i to do poziomu maksymalnie 100 zł, ale także zweryfikować cenę materiałów użytych do naprawy z uwzględnieniem zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 29 ust. 2 OWU.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo w całości.